

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 217/05
31.03.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Latinovića, predsednika veća, Predraga Gligorijevića i Miodraga Vićentijevića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Vojkom Omčikus, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv osuđenog AA, zbog produženog krivičnog dela teške krađe iz člana 166. stav 1. tačka 1. Krivičnog zakona Republike Srbije i dr., odlučujući o žalbi osuđenog, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Somboru Kv. 185/04 od 28. decembra 2004. godine, u sednici veća održanoj dana 31. marta 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba osuđenog AA, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Somboru Kv. 185/04 od 28. decembra 2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom Okružni sud u Somboru je odbio kao neosnovanu molbu osuđenog AA, radi nepravog ponavljanja krivičnog postupka u pogledu preinačenja kazne izrečenih pravnosnažnom presudom Okružnog suda u Somboru Kv. 141/98 od 22.10.1998. godine, presude Okružnog suda u Somboru Kv. 297/01 od 29.1.2002. godine i presude Opštinskog suda u Somboru K. 147/03 od 22.4.2003. godine.

Protiv te presude izjavio je žalbu osuđeni navodeći da je ista nezakonita s predlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Zamenik Republičkog javnog tužioca Srbije, u pismenom podnesku Ktž. broj 342/05 od 23.2.2005. godine, je predložio da se odbije kao neosnovana žalba osuđenog a pobijana presuda potvrdi.

Vrhovni sud Srbije je u sednici veća razmotrio sve spise ovog predmeta zajedno sa pobijanom presudom, pa je po oceni navoda u izjavljenoj žalbi i pismenom podnesku zamenika Republičkog javnog tužioca Srbije našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka niti povrede krivičnog zakona na koje drugostepeni sud povodom izjavljene žalbe uvek pazi po službenoj dužnosti – član 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP-a.

Neosnovano se u žalbi osuđenog navodi da je pobijana presuda nezakonita i da u konkretnom slučaju ima uslova za spajanja kazni.

Iz spisa Okružnog suda u Somboru Kv. 141/98 Vrhovni sud je utvrdio da je presudom 141/98 od 22.10.1998. godine odbijen kao neosnovan predlog osuđenog za preinačenje pravnosnažnih presuda bez ponavljanja krivičnog

postupka i to: presuda Okružnog suda u Somboru Kv. 143/96, presuda Okružnog suda u Somboru Kv. 12/96 i presuda Opštinskog suda u Somboru Kv. 236/96. Ista presuda je preinačena presudom Vrhovnog suda Srbije KŽ. I 1997/98 od 24.12.1998. godine i to tako što je usvojen predlog osuđenog te su preinačene u delu odluke o kazni pravnosnažne presude Okružnog suda u Somboru Kv. 143/96, Opštinskog suda u Somboru Kv. 12/96 i Opštinskog suda u Somboru Kv. 236/96 te je osuđenom izrečena jedinstvena kazna zatvora u trajanju od pet godina u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 29.6. do 6.11.1995. godine kao i vreme provedeno na izdržavanju kazne po navedenim presudama. Navedenu kaznu od pet godina osuđeni je izdržao u KPZ BB od 29.6.1995. godine do 28.9.1999. godine kada je uslovno pušten.

Pored toga iz spisa Okružnog suda Somboru Kv. 297/01, Vrhovni sud je utvrdio da su presudom Kv. 297/01 od 29.1.2002. godine, koja je postala pravosnažna 21.2.2002. godine, preinačene u pogledu odluke o kazni presuda Okružnog suda u Somboru Kv. 202/01 i presuda Opštinskog suda u Somboru K. 339/00 pa je AA osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od dve godine i pet meseci u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 27.3.2000. godine pa do 11.6.2000. godine kao i vreme do sada provedeno na izdržavanju kazne zatvora. Navedenu kaznu od dve godine i pet meseci osuđeni je izdržao u KPZ BB od 27.3.2000. godine do 8.7.2002. godine kada je uslovno pušten.

Presudom Opštinskog suda u Somboru K. 147/03 od 22.4.2003. godine pravnosnažne od 1.6.2003. godine, osuđeni AA je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i dva meseca u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru počev od 3.2.2003. godine do pravnosnažnosti presude jer je izvršio produženo krivično delo teške krađe iz člana 166. stav 1. tačka 1. KZ RS i navedena kazna mu je istekla 5.4.2000. godine. Kod takvog činjeničnog stanja pravilan je zaključak prvostepenog suda da u konkretnom slučaju nema uslova za nepravu ponavljanje krivičnog postupka, pa je pravilna prvostepena presuda Okružnog suda u Somboru, kojom je odbijena kao neosnovana molba osuđenog radi nepravog ponavljanja krivičnog postupka u pogledu preinačenja kazne izrečenih pravnosnažnim presudama Okružnog suda u Somboru Kv. 141/98 od 22.10.1998. godine, presude Okružnog suda u Somboru Kv. 297/01 od 29.1.2002. godine i presuda Opštinskog suda u Somboru K. 147/03 od 2.4.2003. godine.

Ovo zbog toga što je prema odredbi člana 405. stav 1. tačka 1. ZKP-a predviđeno da se pravnosnažna presuda može preinačiti bez ponavljanja krivičnog postupka ako je u dve ili više presuda protiv istog osuđenog pravnosnažno izrečeno više kazni a nisu primenjene odredbe odmeravanju jedinstvene kazne za dela u sticaju.

Prema odredbi člana 49. OKZ je propisano, da ako se osuđenom licu sudi za krivično delo učinjeno pre nego što je započelo izdržavanje kazne po ranijoj presudi ili za krivično delo učinjeno za vreme izdržavanja kazne ili maloletničkog zatvora sud će izreći jedinstvenu kaznu za sva krivična dela primenom odredbe člana 48. OKZ uzimajući ranije izrečenu kaznu kao utvrđenu.

U konkretnom slučaju nisu ispunjeni uslovi iz člana 49. OKZ.

Ovo zbog toga što je osuđeni kaznu zatvora u trajanju od pet godina po presudi K. 141/98 izdržao do 1999. godine, kaznu zatvora u trajanju od dve godine i pet meseci po presudi Kv. 297/01 je izdržao do 8.7.2002. godine za produženo krivično delo po presudi Opštinskog suda u Somboru K. 147/03 od 22.4.2003. godine, izvršio u toku noći 1/2 septembra 2002. godine, u toku noći 28/29 decembra 2002. godine, u toku noći 13/14 januara 2003. godine i dana 2.2.2003. godine što znači da je produženo krivično delo teške krađe izvršio nakon što je izdržao kaznu zatvora po presudi Kv. 297/01.

Prema tome, i po nalaženju Vrhovnog suda da bi u konkretnom slučaju moglo da se izvrši spajanje navedenih kazni potrebno je da je osuđeni produženo krivično delo teške krađe izvršio (prema članu 49. OKZ) pre nego što je započeo izdržavanje kazne po ranijoj presudi ili za vreme izdržavanja kazne, te u konkretnom slučaju nije ispunjen uslov iz člana 49. OKZ da bi sud mogao izreći jedinstvenu kaznu zatvora, s obzirom da su navedene kazne već izdržane.

Kako se žalbom osuđenog ne dovodi u pitanje pravilnost prvostepene presude, to je Vrhovni sud, na osnovu člana 388. ZKP-a, odlučio kao u izreci.

Predsednik veća,

sudija,

Nikola Latinović, s.r.

Zapisničar,

Vojka Omčikus, s.r.

Za tačnost otpravka,

ljm